

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.151/2017/15.

A tanács tagjai:

Dr. Makai Katalin a tanács elnöke

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Balázs Mihály pártfogó ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Mészárosné dr. Deák Erika ügyvéd

A per tárgya:

Házastársi tartás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

Csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kiskunfélegyházi Járásbíróság 5.P.20.579/2013/93.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.21.733/2016/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 35.000 (harmincezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes 100%-os mértékben pervesztes lett. Pártfogó ügyvédjének másodfokú és felülvizsgálati eljárással felmerülő költségeit az állam viseli.

A le nem rótt 24.000 forint fellebbezési, illetve 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A peres felek 1978. június 24. napján kötöttek házasságot, házassági életközösségük véglegesen és mindenre kiterjedően 2008. december 10. napján megszűnt. A folyamatban volt bontóperi

eljárásban a felek egyezséget kötöttek: a felperes jelenlegi címén szereplő, utolsó közös lakás kizárólagos használatára a felperes jogosult, a házastársi ingóvagyonukat természetben megosztották és a különvagyoni ingóságokat kiadják, továbbá kijelentették, hogy egymással szemben házastársi tartásdíjat nem igényelnek. A bíróság - a felek perbeli egyezségének jóváhagyását követően - 2011. szeptember 7. napján kelt ítéletével a felek házasságát felbontotta (5.P.20.266/2011/4.).

- [2] A házasság felbontásakor mindkét házastárs nyugdíjas volt.
- [3] A felperes 2004 óta szívbeteg, emellett prosztata és reumás megbetegedésben szenved, állapota a kora előrehaladtával súlyosbodott, gyógyszerköltségei emelkedtek. A felperes 1979-ben és 1999-ben összesen 6.000.000 forint összeget örökölt, megtakarítása jelenleg nincs, vagyonát az általa lakott ingatlan, a hozzátartozó földterület és egy személygépjármű képezi. Ameddig egészségi állapota lehetővé tette kertészkedéssel a saját táplálkozását kiegészítette. Jelenleg állapota rosszabbodása miatt azonban kertészkedni, a ház körül fát feldolgozni már nem tud, a zöltséget a boltban kell megvásárolnia. Életkörülményeinek jobbításához részmunkát vállalni nem képes, az ingatlanából bevétel nem tud eszközölni, az a városközponttól két és fél km-re, külterületen van. A félkész ház mindössze 56 m² alapterületű, kívül nincs bevakolva, de a vakolat bent is hiányos. Az életjáradéki szerződés megkötését kockázatosnak találta. Egyedül él, napi segítsége nincs, nyugdíjának összege 58.000 forint, a másodfokú eljárásban 61.180 forintra emelkedett.
- [4] Az ugyancsak nyugdíjas alperes a bontóper követően kb. egy évig négyórás munkaviszonyban dolgozott, ebből 30.000-35.000 forint további jövedelemre tett szert. Lakhatása megoldásául házrészt vásárolt, azt felújította. Az ingatlan megvásárlására - a megörökölt 1.000.000 forint összeg mellett - hitelt vett fel, a kölcsönt havi 35.000 forint részletekben törleszti. Az elsőfokú eljárásban havi 10.000-12.000 forint összegben lakástakarék pénztári hozzájárulást fizetett, ez a befizetés a másodfokú eljárás alatt, 2015 nyár végén megszűnt. A befizetésekből rendelkezésre álló tőkeösszeg az elszámolásnál a hitel (1.750.000 forint) összegébe beszámításra került, így 768.418 forint hiteltartozása maradt, amelyet havi (átlagosan) 33.000 forint összegben törleszt. Csontritkulása van, reumatológiai kezelésre szorul. Az alperes nyugdíjának összege (kerekítve) 131.000 forint, egyedül él.
- [5] A feleknek két gyermekük van, az egyikük B...n lakik és programozóként dolgozik, másik gyermekük férjével és két kiskorú gyermekével a környezetükben él, a család megélhetése a deviza hitel magas törlesztőrésze miatt elnehezült.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest havi 25.000 forint házastársi tartásdíj megfizetésére, annak kezdő időpontját 2013. december 1. napjánban jelölje meg.
- [7] Keresete megalapozásául előadta, hogy az 58.140 forint nyugdíjából létfenntartása nem biztosított, az az átlagosan 85.000 forint mértékű havi kiadásait nem fedezi. A megélhetése veszélyeztetett, tartaléka nincs, egészségi állapota a munkavégzést nem teszi lehetővé, még a kerti munkákat sem képes ellátni, a gyermekei segítségére nem számíthat. Kiadásait így is a minimumra szorította, gyógyszerköltségei emelkedtek. A felperes arra hivatkozott, hogy a tartásra önhibáján kívül, a betegségei, illetve létfenntartásra veszélyeztetettsége miatt rászorul, az alperesnek pedig, mivel a nyugdíja magasabb, teljesítőképessége van.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a bontóperhez képest a felperes körülményei nem romlottak, akkor pedig házastársi tartást egymással szemben nem igényeltek. A bontóper befejezése óta lényeges változás nem állapítható meg: a felperes akkor is szívbeteg volt, a lakhatási helyzete ugyanaz, rendelkezésre áll a körülötte levő kert, a nyugdíja lényegében változatlan. A rászorultság hiánya mellett az önhiba is fennáll. A felperes tartalékot nem képezett, a saját megélhetése könnyítésére nem tesz semmit, holott öröklési vagy tartási szerződés megkötésével

anyagi körülményeit javíthatná, illetve a kertet - ha nem képes fenntartani - bérbe adhatja. Az alperes teljesítőképessége hiányával is érvelt. Tény, hogy nyugdíjának összege magasabb, de a lakhatása érdekében megvásárolt ingatlanra felvett hitel havi törlesztőrésze 35.000 forint. Rendszeres kiadása havi 100.000 forint összeget tesz ki. Ő sem egészséges, reumás betegségén kívül kardiológiai és belgyógyászati problémái vannak, gyógyszer kiadásai neki is megnövekedtek.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [10] Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása érdekében részletes bizonyítási eljárást folytatott le.
- [11] A perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a bontóperi jogerős egyezség megkötését követően körülményeiben olyan lényeges - negatív irányú - változás következett be, amelynek következtében önhibáján kívül rászorulóvá vált. A jogvitára irányadó 1952. évi IV. törvény (továbbá: Csjt.) 32. § (3) bekezdése értelmében a házastárs köteles a különélő és az önhibáján kívül rászoruló házastársát, ha arra nem érdemtelen, a különvagyonából is eltartani.
- [12] Az elsőfokú bíróság a peradatok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a keresete megalapozottságát nem tudta bizonyítani. Okirattal igazolt, hogy 2011 szeptemberéhez (bontóperi ítélet) képest egészségi állapota sokat romlott, gyógyszer kiadásai nőttek, megélhetése nehezebbé vált, saját ellátása érdekében kisegítő (kerti) munkát végezni nem tud. Kétségtelen az is, hogy igazolt - és eltúlzottnak nem tekinthető - kiadásai a bevételét meghaladják. A gyermekeitől támogatást nem várhat, a fia a távolság miatt, a lánya az anyagi problémái miatt segítséget nem tud nyújtani.
- [13] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy a felperes ilyen anyagi körülmények közé jutott, részben önhibájának is köszönhető, mert bár egészségi állapota megállapíthatóan romlott, nem tett meg mindent annak érdekében, hogy helyzetén javítson. Nem hasznosította ingatlanát vagy a hozzá kapcsolódó földterületet, amellyel a nyugdíját kiegészíthetné. Egészségi állapotának megfelelő pár órás munkavégzést vállalhatna, ezáltal jövedelemhez jutna. Megoldást jelentene a tartási, öröklési vagy életjáradéki szerződés megkötése is. Az elsőfokú bíróság mindezen körülmények értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem hivatkozhat az önhibáján kívüli rászorultságára, ezért házastársi tartást a volt házastársától alappal nem követelhet.
- [14] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest 2013. december 1. napától kezdődően havi 5.000 forint házastársi tartás megfizetésére. A lejárt házastársi tartás összegét 175.000 forintban állapította meg, amelyet az alperes a folyamatos tartási kötelezettséggel együtt havi 5.000 forintban köteles megfizetni.
- [15] A másodfokú bíróság a felek aktuális körülményeivel a tényállást kiegészítette és a kiegészített tényállás alapján a felperes fellebbezését részben alaposnak ítélte.
- [16] Az elsőfokú bíróság téves jogszabályhelyet alkalmazott, mert a perbeli jogvita elbírálására nem a Csjt. 32. § (3) bekezdése, hanem a Csjt. 21. § (1) bekezdése az irányadó.
- [17] A 2011. szeptember 7-én megkötött egyezséghez képest több mint 2 évvel később, 2013. december 7-én terjesztette elő a felperes keresetét az alperessel szemben. A Csjt. 21. § (1) bekezdése értelmében a házastársi tartásnak három konjunktív feltétele van. Az önhibán kívüli rászorultság, a jogosult tartásra érdemessége vagyis az érdemtelenség hiánya és a kötelezett teljesítőképessége. Az önhibán kívüli rászorultság önmagában is kettős, mert nem csak objektív helyzetet tételez fel, hanem azt is, hogy ez a helyzet az igénylő önhibáján kívüli legyen (szubjektív tényező).
- [18] A perben nem vitatott, hogy a felperes szívbetegsége a házasság felbontását követő két év alatt, illetve utána rosszabbodott. Az sem kétséges, hogy az ennek következtében megnövekedett kiadásai előteremtéséhez a munkavégzési képessége megszűnt. A felperes 61.580 forint havi nyugdíjához képest kiadásainak 85.000 forintos összege, rászorultságának objektív feltétele igazolt. Az elsőfokú

eljárás során nem merült fel adat arra, hogy a felperes az egészségében beállt jelentős változást követően nyugdíjának kiegészítését biztosító és az állapota folytán az általa elvégezhető konkrét munkalehetőségről mondott volna le vagy azzal nem élt. Konkrét tartási szerződés, életjáradéki szerződés megkötésének a lehetősége sem merült fel, a megromlott egészségi állapotú felperestől pedig a lakhatásul szolgáló tanyaingatlan és a hozzátartozó terület akár bérlet útján történő hasznosítása sem várható el. Mindezek figyelembevételével a felperes a tartásra önhibáján kívül vált rászorulttá, arra pedig, hogy a tartásra érdemtelen volna, a perben hivatkozás sem volt (BH 2008.89., BH 2014.181.).

- [19] Az alperes teljesítőképességét illetően a másodfokú bíróság egyetértett abban, hogy az alperes kereseti kérelmében meghatározott havi 25.000 forint tartásdíj igény eltúlzott. Az alperes azonban korlátozottan ugyan, de teljesítőképességűnek tekinthető. A 130.925 forint nyugdíj bevételeivel szemben áll az eljárás során igazolt havi 100.000 forint nagyságrendű kiadás, amely magában foglalja a 10.000-12.000 forint takarékpénztári és 35.000 forint hiteltartozás jogcímén teljesített havi rendszeres kifizetéseit. A másodfokú eljárásban a lakástakarék fizetési kötelezettsége megszűnt, a beszámítás eredményeként 768.418 forint hiteltartozás maradt, ezt pedig havi 33.000-34.000 forint törlesztőrészléttel fizeti. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a lakástakarék befizetések elmaradása eredményeként a megtakarításként mutatkozó 16.503 forint alapul vételével az alperes korlátozottan teljesítőképességűnek minősül és értékelte azt is, hogy a felek több, mint 30 évig házassági életközösségben éltek. A felperesnek házastársi tartásra való jogosultságát megalapozó Csjt. 21. § (1) bekezdése szerinti konjunktív feltételek, a körülményváltozás ténye, az alperes korlátozott teljesítőképessége bizonyítást nyert.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és a felperes keresetét utasítsa el (az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben). Másodlagosan a Kúria utasítsa az eljárt bíróságokat új eljárásra és új határozat meghozatalára. A jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére alapította.
- [21] A másodfokú bíróság a peradatok okszerűtlen mérlegelésével, megalapozatlanul mérlegelte felül az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét és állapította meg a tartásra való korlátozott teljesítőképességét, illetve a felperes önhibáján kívüli rászorultságának tényét.
- [22] A felperes ugyanis lényeges körülményváltozást nem tudott bizonyítani. A betegsége már a bontóperi eljárásban is fennállt, ezért számolnia kellett volna a kora előrehaladta miatt betegsége rosszabbodásával, az állapota miatt a megélhetése elnehezülésével. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a felperes nem tett meg mindent saját létfenntartása biztosítására, az örökségeiből, a korábbi bevételeiből előrelátó gondoskodással tartalékolnia kellett volna.
- [23] Az alperes rámutatott arra, hogy a felperes a házasság fennállása alatt olyan magatartást tanúsított, amely miatt nem érdemes a tartásra. Önmagában az, hogy a házasság egyező akaratnyilatkozattal került felbontásra, még nem zárja ki a felperesnek a házassági életközösség fennállása alatti - az érdemteleniséget megalapozó - magatartása vizsgálatát.
- [24] Az alperes változatlanul hivatkozott a teljesítőképessége teljes hiányára, létfenntartása veszélyeztetettségére. Egészségi állapota jelentősen megromlott, gyógyszer kiadásai tetemesek és a havi 5.000 forintos házastársi tartás megfizetése nagy megterhelést jelent a számára.
- [25] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében, illetve azt kiegészítő beadványaiban saját egészségi állapota romlását, körülményei elnehezülését, létfenntartása veszélyeztetettségét ismételte meg, a keresetének történő helyt adást kérve.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A Kúria a jogerős ítéletet Pp. 275. § (2) bekezdése alapján az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.
- [27] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria elutasította (Pfv.8. sorszámú végzés) és a felperes igazolási kérelmének sem adott helyt (Pfv.13. sorszámú végzés).
- [28] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [29] Nincs jogi akadálya annak, hogy a bontóperben házastársi tartási igényt aktuálisan nem érvényesítő házastárs a bontóperi eljárás befejezése után lépjen fel ilyen igénnyel. A jogszabályhely kizárólag az életközösség megszűnése után 5 évet meghaladó igényérvényesítést nem teszi lehetővé, a felperes pedig - ahogy arra a másodfokú bíróság helytállóan rámutatott - az igényét 5 éven belül terjesztette elő. A perbeli esetben tehát azt kellett vizsgálni, hogy a Csjt. 21. § (1) bekezdésében foglalt feltételeket a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján öt terhelő bizonyítási kötelezettsége szerint bizonyította-e.
- [30] A Kúria osztotta a jogerős ítélet megállapításait a házastársi tartás jogalapja bizonyítottsága körében, az alperesi teljesítőképességet illetően azonban nem értett egyet a másodfokú bíróság jogkövetkeztetésével.
- [31] A családjogi tartás, mint ingyenes tartási kötelezettség, számos feltételnek alárendelten áll csak fenn és a jogosult is csak akkor tarthat igényt tartásra, ha az önhibán kívüli rászorultság, az érdemtelenység hiánya és a kötelezett teljesítőképessége fennállnak. Alaptalanul érvel az alperes a felperes érdemtelenségével, erre ugyanis az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperesi hivatkozás hiánya miatt az elsőfokú bíróság ezt érdemben nem volt köteles vizsgálni (a házastársi tartás esetében a bíróságnak nincs hivatalból bizonyítási kötelezettsége).
- [32] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati eljárás és a Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Pp. 275. § (3) bekezdése alapján az eljárásjogi jogszabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására kell lényeges kihatással lennie ahhoz, hogy a Kúria ezen a jogcímen a jogerős határozatot felülbírálja. Jogszabálysértőnek tekinthető a megalapozatlan ítélet is, megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmazó. Ennek hiányában a Kúriát kötik a másodfokú bíróság megállapításai.
- [33] A perbeli esetben a másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a tartásra önhibáján kívül rászorul, erre vonatkozóan a tartás jogalapjának a Csjt. 21. § (1) bekezdésében foglalt - rá vonatkozó - konjunktív feltételeit bizonyította. Az önhibán kívüli rászorultság ugyanis nem pusztán azt jelenti, hogy bizonyos anyagi javak mobilizálásával, illetve hasznosításával tud-e a rászoruló többletjövedelemre szert tenni, hanem azt, hogy az objektív körülmények: a vagyoni helyzet, az életkor, az egészségi állapot, a jövedelem alapján a rászorultság megállapítható-e.
- [34] A rászorultság objektív körülményeinek vizsgálata során helyesen állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes rendszeres és kiszámítható jövedelme egyedül a nyugdíja. A peradatok alapján a felperes további jövedelemre nem tud szert tenni, egészségi állapota alapján bizonyított, hogy tőle nem várható el munkaviszony létesítése, illetve nincs olyan vagyona, amely a nyugdíján felül a havi kiadásai fedezetéül szolgálna.
- [35] érvel az alperes azzal, hogy a felperes önhibájaként értékelendő a kapott örökségének felhasználása. A peradatok alapján a felperes a házassági életközösség időtartama alatt - 1979. és 1999. évben - örökölt, amelyet részben a felek utolsó közös lakását biztosító tanyaingatlanra fordított, illetőleg részben - közösen - feléltek. Olyan előrelátás, amely szerint a felperesnek 30, illetve 10 évvel a házassági életközösség megszűnése előtt már számítania kellett volna egészsége súlyos megromlására és az örökölt összeget részben vagy egészben kellett volna megtakarítania, nem volt elvárható. A felperes a házassági életközösség 10 évvel későbbi megszűnésére nem számíthatott,

ebből következően a saját tartásáról való gondoskodás előrelátásának hiánya az önhibáját nem alapozza meg.

- [36] A peradatok alapján az ingatlan hasznosítása a felperes saját lakhatási körülményei biztosítása terhére nem volt elvárható. A következetes bírói gyakorlat alapján nem értékelhető önhibaként, ezáltal a tartási igényt sem zárja ki, ha a bentlakó házastárs, különös tekintettel életkorára, egészségi állapotára és más hasznosítható vagyontárgy hiányára, az általa lakott ingatlant nem hasznosítja. A peradatok alapján a felperes egyéb más ingatlannal nem rendelkezik, az pedig, hogy a tulajdonát képező, egyébként kis alapterületű ingatlan egyik szobáját vagy a kertet nem hasznosítja, nem tekinthető az önhibát megalapozó magatartásnak.
- [37] A fentiek alapján - az elsőfokú bíróság értékelésével szemben - helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a felperes önhibán kívüli rászorultsága bizonyítást nyert.
- [38] A Kúria az alperes teljesítőképessége megítélésében ugyanakkor nem osztotta a jogerős ítélet megállapításait.
- [39] Tény ugyanis, hogy az életközösség megszűnését követően az utolsó közös lakásban a felperes maradt, az alperesnek tehát saját lakhatásáról gondoskodnia kellett. A bontóperi egyezségben foglalt - a tartást kizáró - közös nyilatkozat alapján az alperes alappal feltételezhette, hogy a jövedelmét kizárólag a saját tartásának kielégítésére fordíthatja. A lakhatása érdekében felvett kölcsön visszafizetésénél számíthatott arra, hogy a havi részletek megfizetése után fennmaradó összeg az életkörülményei biztosítására szolgál. A havi rendszeres költségei kifizetése után a fennmaradó összeg nem minősíthető jelentősnek vagy kirívónak, az esetleges rendkívüli kiadásaira fedezetet már nem nyújt, szigorú beosztást, takarékos életvitelt követel meg.
- [40] Tény, hogy az alperes nyugdíja a felperes nyugdíjának a duplája, az alperes jövedelmét azonban a lakhatása biztosítására felvett kölcsön visszafizetésének kötelezettsége terheli. A jelen jogvitában az alperes jövedelme az életvitele szűkös szinten való kielégítését teszi csak lehetővé, az abból fizetendő házastársi tartás - még a másodfokú bíróság által megállapított igen alacsony mértékben is - a saját létfenntartását veszélyezteti. Kétségtelen, hogy a felperes jövedelme ennél is kevesebb, de azt kötelezettség nem terheli, a lakhatását nem kellett megoldania, az 5.000 forint összegű házastársi tartásdíj pedig érdemi teljesítést nem jelent. A házastársi tartás egyébként sem az eltérő jövedelmek egalizálását szolgálja.
- [41] A Kúria rámutat arra is, hogy a két alacsony jövedelmű szülő esetében elvárható a jó munkalehetőséggel rendelkező gyermekük anyagiakban megnyilvánuló segítése.
- [42] A másodfokú bíróság az alperes teljesítőképessége megítélésénél a peradatok okszerűtlen értékelésével, a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően jutott arra a következtetésre, hogy az alperes - ha korlátozottan is, de - teljesítőképességgel rendelkezik.
- [43] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az érdemben helyes elsőfokú bírósági ítéletet helybenhagyta.

Záró rész

- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás megtartása nélkül bírálta el.
- [45] Az alperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett. A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperes a másodfokú eljárásban és felülvizsgálati eljárásban felmerülő együttes költségei megfizetésére.
- [46] A felperest pártfogó ügyvéd képviselte, a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján a Kúria a költségek viseléséről rendelkezett.
- [47] A felperes teljes személyes költségmentességben részesült, a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13.§ és 14. §-a alapján a le nem rótt együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2017. október 17.

. Makai Katalin s.k. tanácselnök, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelül: